

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Deres referanse: 22/4989

Lovund, 3. januar 2023

Grunnrenteskatt på havbruksnæringen - Hørings svar

1. Innledning og oppsummering

Utror AS («Utror») viser til høringsnotat for innføring av grunnrenteskatteordningen for havbruk fra Finansdepartementet av 28. september 2022. I det følgende presenteres våre innspill til forslaget.

Utror er en aktør som har som ambisjon å etablere havbruksvirksomhet til havs, som en er en helt ny havbruksform som Nærings- og fiskeridepartementet har åpnet for ved forskriftsendring 7. november 2022. Vår ambisjon er fortrinnsvis å etablere havbruk til havs utenfor kysten av Nordland, hvor Kongen i statsråd den 11. november 2022 besluttet igangsetting av konsekvensvurdering for et havområde vurdert egnet for havbruksaktivitet i åpent hav.

Utrors viktigste innspill og anbefalinger oppsummeres i nummerert rekkefølge slik:

1. Negativ grunnrenteinntekt må komme til utbetaling.

Havbruk til havs vil kreve store investeringer i den grunnrenteskattepliktige sjøfasen sammenlignet med ordinært kystnært havbruk. For realisering av havbruk til havs under et grunnrenteskatteregime er det avgjørende at negativ grunnrenteinntekt kommer til utbetaling påfølgende år og ikke fremføres. Uten en slik direkterefusjonsordning er det vår vurdering at havbruk til havs i Norge hverken kan finansieres eller etableres.

Som en konsekvens av lang ledetid for produksjon av laks, biologisk risiko og en ulik aksjonærsammensetning sammenlignet med kystnært havbruk, vil det ta mange år før aktører som etablerer havbruk til havs-virksomhet havner i positiv grunnrenteskatteposisjon og kan nyttiggjøre seg av negativ grunnrenteinntekt som er fremført fra de første årene med tunge investeringer. En grunnrenteskatteordning hvor staten ikke er med på å ta risiko ved å bidra med sin andel i investeringsfasen, men trekker inn en høy andel av fremtidige nettoinntekter, vil etter Utrors mening sette en effektiv stopper for investeringene som vil være nødvendige dersom Norge skal lykkes med sin satsning på havbruk til havs. En direkterefusjonsordning vil sikre en tilnærmet nøytral kontantstrømskatt som gir næringen insentiv til å ta i bruk nye områder og ny teknologi for å utvikle havbruksnæringen på en sikker, bærekraftig og lønnsom måte i tråd med regjeringens og næringens ambisjoner. En slik løpende refusjon vil også sikre en harmonisering og likebehandling med andre grunnrenteskattepliktige næringer som petroleum og vannkraft.

2. Havbruk til havs-tillatelser må omfattes av grunnrenteskatteordningen fra dag én.

Dersom det innføres grunnrenteskatt for ordinære matfisktillatelser, må det også samtidig avklares at kommersielle havbruk til havs-tillatelser omfattes av en slik ordning fra første dag. Dette forutsetter imidlertid at det etableres en utbetalingsordning som beskrevet under punkt 1 over. En grunnrenteskatteordning på havbruk som ikke omfatter havbruk til havs-tillatelser vil bryte med

ambisjonen om nøytralitet, ettersom staten i et slikt scenario unnlater å dele investeringsbehovet og -risikoen med næringsaktørene i den tidlige realiseringsfasen av havbruk til havs, for å så eventuelt innføre grunnrenteskatt på det tidspunktet næringen er lønnsom. En unnlattelse av havbruk til havs vil også bryte med NOU 2019:18 «Skattelegging av havbruksvirksomhet» hvor utvalgets forslag klart sier at «Skattegrunnlaget er foreslått begrenset til inntekter fra kommersiell matfiskproduksjon av laks, ørret og regnbueørret i sjø, både kystnært og offshore».

3. **Faktiske priser må ligge til grunn for fastsetting av fradragberettigede driftskostnader.**
4. **Det bør tydeliggjøres at FoU-kostnader knyttet til grunnrenteskattepliktig virksomhet er fradragberettiget.**

Andre innspill og anbefalinger:

- Faktiske salgspriser må legges til grunn for fastsetting av grunnrenteskattepliktig salgsinntekt. Dette innebærer etter Utrors vurdering at faktiske gevinster og tap på salgskontrakter, samt tapt inntekt grunnet nedklassing av fisk, må komme til henholdsvis inntekt og fradrag i grunnrenteinntekten.
- Utror er kjent med at flere næringsaktører har tatt til orde for at innføringen av grunnrenteskatteordningen bør utsettes til tidligst 1. januar 2024. I tråd med prinsippet om forutsigbarhet for næringen vurderer Utror en slik utsettelse som hensiktsmessig.

I punkt 2 nedenfor redegjøres det for bakgrunnen for våre innspill. I punkt 3-6 utdypes våre innspill nærmere.

2. Bakgrunn

2.1 Innledning

Utror er etablert av Lovundlaks AS («**Lovundlaks**») for å ta en ledende rolle i utviklingen og realiseringen av havbruk til havs («**HTH**»). Lovundlaks er et lite lokalt selskap på Helgeland, og en av pionerne i norsk oppdrettsnæring. Utrors ambisjon er å utvikle, etablere og drifte havbruksanlegg til havs på en bærekraftig, trygg og lønnsom måte. I første omgang ønsker vi å etablere kommersiell havbruksaktivitet på Trænabanken utenfor Helgeland, hvor regjeringen i statsråd den 11. november 2022 besluttet igangsetting av konsekvensvurdering.

HTH innebærer et betydelig verdiskapingspotensial i Norge over de neste tiårene, med potensiale for mange tusen arbeidsplasser gjennom verdikjeden og tilhørende ringvirkingsnæringer. HTH vil bygge på norsk verdensledende spisskompetanse både fra dagens havbruksnæring, maritim næring og offshoreindustri, og være et viktig bidrag til blågrønn omstilling for olje- og gassavhengig norsk leverandørnæring. Samtidig vil HTH kunne ytterligere forsterke og videreutvikle Norges verdensledende posisjon innen havbruksnæringen.

Et viktig premis for å lykkes med HTH er forutsigbarhet og et skatteregime som er tilpasset næringens karakter. HTH vil innebære store investeringsbehov i infrastruktur på tvers av hele verdikjeden fra smoltanlegg til slakt, og aktørene vil møte andre tekniske, biologiske og regulatoriske utfordringer enn de vi kjenner fra kystnært havbruk. Det foreslåtte grunnrenteskatteregimet for havbruk er etter Utrors vurdering i liten grad tilpasset de karakteristikaene som kjennetegner fremtidens havbruksnæring til havs. Slik

grunnrenteskatteregimet nå foreslås, vil det være svært krevende å få finansiert etablering av havbruksaktivitet til havs i overskuelig fremtid.

Teoretisk sett skal en grunnrenteskatt kunne ilegges uten at det svekker selskapenes investeringsvilje. Dette betinger at utformingen er nøytral, slik at prosjektforutsetningene ikke endres som følge av grunnrenteskattens innretning. Internrenten etter innføring av en nøytral grunnrenteskatt skal da bli den samme som før innføringen. Det er også slik grunnrenteskatten i havbruk er søkt utformet, jf. høringsnotatets side 17:

«Med en nøytral grunnrenteskatt fungerer staten som en passiv partner i selskapenes investeringer. Staten skyter inn en andel av investeringskostnaden tilsvarende skattesatsen, samtidig som den trekker inn en tilsvarende andel av de fremtidige nettoinntektene som investeringen gir. Tydeligst er dette om grunnrenteskatten utformes som en kontantstrømskatt, med umiddelbare fradrag for alle kostnader, også investeringskostnader. Selskapene må være sikre på å kunne utnytte alle fradrag. Prosjektet kan da sies å være delt i én del til staten (tilsvarende skattesatsen) og én del til selskapet (eierne). Staten tar en symmetrisk del av kostnader og inntekter uavhengig av om investeringen blir lønnsom eller ulønnsom. En grunnrenteskatt med samme egenskaper kan alternativt utformes som en periodisert skatt der investeringsfradragene fordeles over tid gjennom avskrivninger.»

Utror ønsker med dette høringsinnspillet å bidra til at HTH kan realiseres i Norge, og det tror vi kun er mulig dersom departementet oppnår den uttalte ambisjonen om grunnrenteskattens nøytralitet knyttet til investeringer. Dette innebærer etter vår vurdering et behov for betydelige justeringer og presiseringer i forslaget, samt at det klargjøres uttrykkelig at også kommersielle HTH-tillatelser som gitt av laksetildelingsforskriftens kapittel 4 blir omfattet av den foreslåtte grunnrenteskatteordningen fra tidspunktet for innføring for øvrige kommersielle havbrukstillatelser. For Utror er det viktig å presisere at det ligger et ansvar på Finansdepartementet og politikerne til å utforme et grunnrenteskatteregime som likebehandler de ulike kommersielle matfiskstillatelsene etter laksetildelingsforskriften.

Utror ønsker med dette høringsinnspillet å bidra til et best mulig informasjons- og beslutningsgrunnlag, og stiller seg disponibel for Finansdepartementet i etterkant av høringsprosessen.

2.2 Havbruk til havs på vei inn i realiseringsfasen

Arbeidet med å legge til rette for HTH har vært og er en prioritert oppgave for regjeringen. Den midlertidige ordningen med utviklingstillatelser som ble gjennomført mellom 2015 og 2017 markerte på mange måter startskuddet for havbruk i nye havområder, med fullskala prøveproduksjon med flere av de tildelte og realiserte havbruksenhetene designet for mer eksponerte og værutsatte områder langs norskekysten og i åpent hav.

Siden den tid har den regulatoriske myndighetsprosessen med å legge til rette for kommersiell havbruksaktivitet i åpent hav pågått. Solberg-regjeringen uttalte i datidens havstrategi «Ny vekst, stolt historie» (publisert 23. mars 2017) at den ville vurdere rammene og regelverket for havbruk lengre til havs nærmere, slik at regelverket ikke hindrer utvikling og innovasjon i næringen. Videre fremkom det i den oppdaterte havstrategien «Blå muligheter» (publisert 3. juni 2019), at den samme regjeringen ville «få på plass et fremtidsrettet regelverk for havbruk til havs som legger til rette for videre næringsutvikling».

Støre-regjeringen har gjort HTH til ett av satsningsområdene for fremtidens havbruksnæring. Hurdalsplattformen sier at regjeringen vil «utvikle et eget konsesjonsregime for oppdrett til havs med strenge krav til bærekraft og sameksistens mellom ulike havnæringer». Det regulatoriske arbeidet med HTH har vært preget av høy fremdrift over det siste året, og viktige elementer og avklaringer for realisering er nå på plass.

Det overordnede regelverket ble fastsatt 7. november 2022, med et nytt kapittel 4 i laksetildelingsforskriften og endringer i produksjonsområdeforskriften. I tillegg ble tre områder utenfor hhv. Rogaland («Norskerenna Sør»), Trøndelag («Frøyabanken nord») og Nordland («Trænabanken») besluttet konsekvensvurdert for HTH av Kongen i Statsråd 11. november 2022. I henhold til Nærings- og fiskeridepartementets tidslinje planlegges det for tildeling av HTH-tillatelser fra 2024.

3. Utbetaling av negativ grunnrenteskatteposisjon

Departementet beskriver i høringsnotatet hvordan staten gjennom en nøytral grunnrenteskatt vil fungere som en passiv partner i selskapenes investeringer, ved at staten skyter inn en andel av investeringskostnaden tilsvarende skattesatsen, *samtidig* som den trekker ut en tilsvarende andel av de fremtidige nettoinntektene som investeringen gir. Etter vår vurdering bryter likevel høringsforslaget med ambisjonen om å utforme en nøytral kontantstrømskatt, knyttet til behandling av negativ grunnrenteinntekt/skatteposisjon. I forslaget legges det opp til at *«ubenyttede fradrag i første omgang fremføres og kan fradras i fremtidig inntekt. En utbetalingsordning kan vurderes på et senere tidspunkt...»*.

For realisering av HTH under et grunnrenteskatteregime vil det være avgjørende at negativ grunnrenteinntekt kommer til direkte utbetaling, på samme måte som for vannkraft- og petroleumsnæringen. Etablering av HTH innebærer et annet investeringsomfang i sjøfasen, en annen risiko- og investeringsprofil og følgelig etter all sannsynlighet enn annen aksjonærsammensetning enn det vi kjenner fra dagens kystnære havbruk. Sistnevnte endrede aksjonærsammensetning innebærer at aktører som skal realisere HTH antageligvis ikke vil kunne føre den negative grunnrenteinntekten mot positiv grunnrenteinntekt fra eksisterende havbruksaktivitet i kystnære områder.

Det er betydelig ledetid for produksjon av laks, og varelageret bygges opp for aktørens egen regning fra rogn til slakteklar matfisk. Dette i motsetning til olje og gass og vann/vind-kraft hvor naturen bidrar med varelageret. Dette fører til en lang tidshorison fra investeringstidspunkt til kontantstrøm fra drift. Dette er en viktig karakter ved havbruk (både kystnært og havbasert) som må reflekteres i en eventuell grunnrenteskatteordning.

Som allerede påpekt i høringsuttalelsen til LO vil en grunnrenteskatt uten løpende utbetaling av underskudd, gi et fortrinn for selskaper med skattbar inntekt over aktører som ikke er i skatteposisjon ettersom førstnevnte selskap vil kunne benytte fradraget fullt ut i investeringsåret. Utror støtter således LOs vurdering om at HTH-satsningen i Norge vil settes i særlig fare, noe som igjen vil gi negative ringvirkninger langt utenfor dagens havbruksnæring, samt argumentet om at det ikke er noen vesentlig forskjell knyttet til risiko for uthuling av skattegrunnlag mellom løpende utbetaling av negative grunnrenteinntekter og fremføring med rente. Følgelig bør likebehandlingsprinsippet, som også LO med flere påpeker i allerede innsendte høringssvar, tilsis løpende refusjon av skattemessige underskudd (likt som i petroleum og vannkraft).

Tillatelsesregimet for HTH som er under utarbeidelse legger opp til en konkurranseprosess med tildeling av forhåndstilsagn om produksjon i det aktuelle utlysningsområdet til selskaper som har vunnet frem i konkurranse om tildeling, på vilkår om at visse betingelser for tildeling og klarering av lokalitet oppfylles

(laksetildelingsforskriftens § 4-6). Etter vår vurdering vil slikt forhåndstilsagn være et robust innslagstidspunkt for en utbetalingsordning for negativ grunnrenteinntekt. Det vil si at bare selskaper med forhåndstilsagn (eller faktisk tillatelse) for HTH-tillatelse(r) vil være berettiget for utbetaling av negativ grunnrenteinntekt. Ut fra skissert tidslinje fra Nærings- og fiskeridepartementet er det ventet at slik tildeling av forhåndstilsagn vil finne sted i løpet av 2024.

For å skjerme de minste selskapene fra grunnrenteskatt er det foreslått et bunnfradrag på 4-5,000 tonn, som i praksis vil være et kronebeløp til fradrag i grunnrenteinntekten slik forslaget er utformet. Gitt investeringsomfanget forbundet med HTH vil et slikt bunnfradrag inneha begrenset relevans og forankringsgrunnlag for HTH sammenlignet med i kystnært havbruk. Dette som følge av at det i kystnært havbruk i større grad finnes små selskaper som driver lønnsomt med et lavere produksjonsvolum. Under forutsetning av at det innføres en ordning med utbetaling av negativ grunnrenteinntekt, er Utrors forslag derfor at det ikke gis bunnfradrag knyttet til produksjon av matfisk på HTH-tillatelser.

Oppsummert vil en grunnrenteskatteordning i henhold til forslaget, hvor staten ikke er med på å ta risiko ved å bidra med sin andel i investeringsfasen, men trekker inn en høy andel av fremtidige nettoinntekter, sette en effektiv stopper for investeringene som vil være nødvendige dersom Norge skal lykkes med sin satsning på havbruk til havs. Vårt forslag vil sikre en nøytral kontantstrømskatt som insentiverer HTH-aktører til å ta i bruk nye områder og ny teknologi for å utvikle havbruksnæringen på en sikker, bærekraftig og lønnsom måte i tråd med regjeringens og næringens ambisjoner. Ikke minst vil forslaget bidra til at produksjon av laks til havs kan settes i gang på et tidligere tidspunkt med tilhørende potensiale for skatteinntekter til staten i milliardklassen i tiårene som kommer.

4. Grunnrenteskatt på havbruk til havs

Departementet foreslår å ilegge grunnrenteskatt på resultat som følge av produksjon av matfisk på ordinære matfisktillatelser. Disse tillatelsene gis i henhold til laksetildelingsforskriften kapittel 3 om matfisk i sjø¹, innenfor produksjonsområder avgrenset til Norges territorialfarvann. Departementet anerkjenner videre at *«Det vil også kunne oppstå matfiskproduksjon som foregår lenger ut fra kysten enn i dag...»* og at *«Det taler for at også denne typen havbruk bør omfattes av en grunnrenteskatt på matfiskproduksjon av laks, ørret og regnbueørret, på lik linje med dagens konvensjonelle havbruk.»*

7. november 2022 fastsatte regjeringen endringer i laksetildelingsforskriften og produksjonsområdeforskriften, hvor det i førstnevnte forskrift ble satt inn et nytt kapittel 4 som regulerer havbruk til havs. Endringen åpner for at tillatelser til havbruk til havs kan tildeles som en egen tillatelsestype, i tråd med regjeringens uttalte ambisjon om å legge til rette for havbruk til havs.

Dersom det skal innføres grunnrenteskatt for ordinære matfisktillatelser, mener Utror at HTH-tillatelser regulert av laksetildelingsforskriftens nye kapittel 4 også må omfattes av en slik ordning fra første dag – forutsatt at innspillene ovenfor er hensyntatt og det innføres en utbetalingsordning slik som beskrevet. Utvikling av HTH vil kreve betydelige investeringer på tvers av verdikjeden, og regulatorisk og politisk forutsigbarhet vil være kritisk for at disse investeringene skal kunne gjennomføres. Mangel på klarhet i hvorvidt HTH vil omfattes av ordningen, eller utsettelse av en slik beslutning, vil gjøre finansiering av

¹ FOR-2022-11-07-1929

nødvendige investeringer svært krevende og sannsynligvis være til hinder for etablering av HTH så lenge slike uklårheter foreligger.

De tekniske, biologiske og regulatoriske utfordringene vi møter i åpent hav, vil være annerledes fra de vi kjenner fra dagens kystnære områder. Mens kystnært havbruk kjennetegnes av begrenset investeringsbehov knyttet til utstyr og anlegg til bruk i den grunnrenteskattepliktige sjøfasen, gjør naturforholdene i åpent hav at HTH vil innebære et betydelig teknologiutviklings- og investeringsbehov i sjøfasen av verdikjeden. Felles for kystnært og havbasert oppdrett er et omfattende investeringsbehov knyttet til aktivitet før og etter sjøfasen, som for eksempel stam- og settefiskproduksjon, slakt og foredling og ellers nødvendige støttetjenester som brønnbåt- og servicefartøy. Med etableringen av havbruk til havs vil behovene knyttet til disse leddene av verdikjeden øke. Dette følger som en direkte konsekvens av økt krav til robusthet, størrelse/kapasitet og fleksibilitet på både innsatsfaktorer (smolt) og ellers tilknyttet verdikjede (brønnbåt, slakteri og videreforedling). På samme måte kan også skatteinntektene fra HTH bli betydelig større enn fra kystnært havbruk dersom potensialet fra områdene utenfor norskekysten utnyttes.

Utfordringene norsk havbruksnæring står ovenfor i utviklingen av HTH, kan på mange måter sammenlignes med utfordringene olje- og gassindustrien stod ovenfor i sin spede begynnelse. Mye takket være et velfungerende norsk trepartssamarbeid, har olje- og gassnæringen og tilknyttet leverandørindustri utviklet seg til å bli blant de mest kompetanserike, bærekraftige og lønnsomme i verden. En viktig suksessfaktor i dette samarbeidet har vært politisk forutsigbarhet, herunder et skatteregime som har gjort det mulig å investere i næringen for både egen- og fremmedkapitalinvestorer. Den samme skattemessige forutsigbarheten vil være like kritisk for å lykkes med havbruk til havs og videreføre Norges posisjon som verdensledende havbruksnasjon.

Oppsummert mener Utror at en eventuell grunnrenteskatteordning på havbruk som ikke omfatter HTH-tillatelser vil bryte med ambisjonen om nøytralitet, ettersom staten i et slikt scenario unnlater å dele investeringsbehovet og -risikoen med næringsaktørene i den tidlige realiseringsfasen av HTH. Følgelig oppfordrer Utror departementet til å inkludere HTH-tillatelser (jf. laksetildelingsforskriften kapittel 4) på lik linje som kommersielle havbrukstillatelser, forutsatt at grunnrenteskatt innføres. Den akademiske støtten for at HTH-tillatelser skal være omfattet av samme grunnrenteskatteregime som kystnært havbruk kommer frem av NOU 2019:18 «Skattelegging av havbruksvirksomhet» hvor utvalgets forslag er beskrevet i kapittel 1.2.3:

«Utvalget foreslår at grunnrenteskattepliktig er den som driver virksomhet basert på akvakulturtillatelse til kommersiell matfiskoppdrett av laks, ørret og sjøørret i sjøvann. Skattegrunnlaget er foreslått begrenset til inntekter fra kommersiell matfiskproduksjon av laks, ørret og regnbueørret i sjø, både kystnært og offshore.»

5. Fastsettelse av fradragsberettigede driftskostnader

Høringsnotatet foreslår at alle driftskostnader som knytter seg til den grunnskattepliktige virksomheten i sjøfasen av verdikjeden skal komme til fradrag i beregningen av grunnrenteinntekt. Departementet ber i høringsnotatet om innspill til hvordan de fradragsberettigede driftskostnadene skal fastsettes. Både normpris, faktiske priser, og sjablongfradrag vurderes som aktuelle alternativer.

Den grunnskattepliktige sjøfasen er ett ledd i en stor og kompleks verdikjede for produksjon av laks. Ofte drives de ulike delene av verdikjeden internt i store konsern, men flere selskaper er avhengig av å leie inn kapasitet i et eller flere ledd av verdikjeden før og etter sjøfasen. Særlig markedene for slakteri- og

brønnbåttjenester er gjenstand for store svingninger i behov og kapasitet, og følgelig vel så store prissvingninger. Slike svingninger i prissettingen gjør at normpris er en lite egnet måte å fastsette fradragsberettigede driftskostnader, ettersom normprisordningen ikke nødvendigvis vil kunne holde tritt med den dynamiske prisutviklingen til innsatsfaktorer.

Utror ønsker å presisere at normpris heller ikke passer som verktøy for fastsetting av kostnadselementer for kjøp av settefisk (smolt). Prisutviklingen for settefisk har det siste tiåret økt vesentlig, og kostnaden for settefisk vil variere med leveringstidspunkt, kvalitet, vaksinestatus og størrelse (vekt). Milliardinvesteringer i økt settefiskkapasitet på land, med påfølgende økt gjennomsnittsstørrelse på settefisken, har ført til en vesentlig kostnadsøkning. I dag er gjennomsnittsstørrelsen på settefisk ved utsett i sjøen rundt 200g, noe som omtrent utgjør en dobling over det siste tiåret. I fremtiden er smoltstørrelsen ventet å øke betydelig, særlig for smolt som skal settes ut i åpent hav.

For Utrors satsing på havbruk til havs vil det være avgjørende å ha tilgang på større og mer robust settefisk (post-/storsmolt) enn det som er vanlig i dagens kystnære oppdrett. Tradisjonelt kystnært oppdrett setter typisk ut fisk i størrelsesorden mellom 80-300 gram per individ, mens fisk som skal settes direkte ut i åpent hav vil måtte være vesentlig større og mer robust. De faglige vurderingene til eksempelvis Havforskningsinstituttet tilsier at en størrelse under 500 gram vil kunne være problematisk ved drift av havbruksinstallasjoner i åpent hav.

Oppsummert er vår vurdering at faktiske priser må legges til grunn for fastsettelsen av alle fradragsberettigede driftskostnader, inkludert settefisk, brønnbåt-/servicetjenester og slakt.

6. Behandling av FoU-kostnader

Havbruk til havs vil kreve omfattende forskning og utvikling («**FoU**»). I tillegg brukes det betydelige ressurser, både i kystnært og fremtidens havbaserte havbruk, på ulike prosjekter som blant annet skal bidra til å bedre fiskens velferd, merdmiljøet og havbruksinstallasjonenes miljøpåvirkning.

I forslaget legges det opp til fradrag for driftskostnader som har eller vil få sammenheng med den grunnrenteskattepliktige virksomheten, uten at FoU er nevnt spesifikt. Usikkerhet rundt skattemessig behandling av slike prosjekter fører til utsettelse og skrinlegging, som det finnes mange eksempler på i perioden etter at forslaget ble annonsert 28. september.

Følgelig oppfordrer Utror til en tydeliggjøring av at reglene om og i hvilken utstrekning fradrag for FoU-kostnader i skatteloven § 6-25 vil bli gjeldende også for grunnrentebeskatningen av havbruk.

7. Avslutning

Utror ønsker med dette høringsinnspillet å bidra til at HTH kan realiseres gjennom en investeringsnøytralt utformet grunnrenteskatteordning for havbruk. Høringsinnspillet forslag vil etter Utrors syn bedre hensynta de karakteristikaene ved havbruk og spesielt havbruk til havs som er viktig i en realiserings- og driftsfase, og vil etter vår vurdering gjøre det mulig å realisere havbruk til havs i tråd med regjeringens uttalte ambisjon. Utror ønsker med dette høringsinnspillet å bidra til et best mulig informasjons- og beslutningsgrunnlag, og med tydelige forslag til justeringer som vil ivareta havbruksnæringens ambisjon om å realisere HTH over de neste årene.

Med vennlig hilsen

Olav-Andreas Ervik

Daglig leder, Utror

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten underskrift.